

Seria tanmateix mossàrab? Però no hi ha pista etimològica gens clara. Pel fet d'ésser una cala pensem en *joncs*; però la *d* s'hi oposa. Forçant-ho molt podríem imaginar *JUNCETALE derivat de JUNCETUM 'joncar', però seria violentíssim suposar una contracció *ğončdal* > *Jondal*. Increïble.

No es pot dir que hi hagi una arrel aràbiga *ğnd*. Hi ha tanmateix algunes coses. Hi ha un substantiu que no és pròpiament aràbic: *ğund* d'alguns textos aràbics ja antics, amb el significat d'«armée, troupes, soldats» i també «campament».⁴ Ramon Martí⁵ també ens el dona però com a plural de *ğundî* 'un soldat'.⁶ En Coromines ha descobert que és un manlleu de l'irani: pelví i pàrtic *gund* «troop».⁷ Ens faltaria justificar *-al*. Sembla que es repetiria la transformació que ens presenten les paraules *almirall*, abreujament d'*amir al-mo'minîn* i *marğ al-ain*, *marğ al-ruzz*, etc., abreujats en *marjal* com s'ha explicat en el *DECat*, v, 493b16ss. En el cas present: *ğund al-askari* 'batalló d'infanteria' (o de cavalleria, etc.) o *ğund al-'arabi* 'campament dels àrabs': abreujat en *ğund al...*, tal com *amir al...*

Val a dir que l'*Abenjondal* del *Memoriale Divisionis* no lliga gens clarament amb això, però podria ésser un abreujament antic, ¿de l'època de les incursions normandes i de l'amenaça pisano-catalana?; voldria dir que en el segle XII-XIII en l'àrab eivissenc ja s'hauria produït la corrupció que va donar *Jondal*; i que, per consegüent, hi havia un moro eivissenc que es deia *Abenjondal*. *Aben* = àr. *Ibn* no solament s'usava en el sentit de 'fill de' sinó algunes vegades com a mer exponent personalitzador (*DECat*, s. v. *fill*): podria ésser, doncs, també un 'Beni-erza, el del campament' (o 'el de Jondal').

JORNET (Santa Eugènia, Mall. 18, h-3)

Hi ha un altre lloc de nom molt semblant (*vid.* cèdula següent).

Coromines sentí els dos en plural. Mascaró només aquest en singular, l'altre en plural.

4. J. B. BELOT, *Vocabulaire Arabe-Français, par un Père Missionnaire de la Cie. de Jesus* (Beirut 1883), 32 A.

5. Ramon MARTÍ, *Vocabulista in arabico* (Florència, C. Schiaparelli, 1871) (diccionari llatí-aràbic del segle XIII), p. 476.

6. *Vid.* Reinhart DOZY, *Supplément aux Dictionnaires Arabes*, 2 vols. (Leyden 1881), vol. I, p. 224 A.

7. Henrik Samuel NYBERG, *A Manual of Pahlavi* (Wiesbaden 1974), p. 86; BAILEY, *Trans. of the Phil. Soc.* (1955), pp. 73 i ss.